

حیات بر پوسته‌ای نازک

گفت‌وگو مهسا پرویزی با زهرا قیاسی در رابطه با نمایشگاه «زیستبوم»

- در ابتدا درباره‌ی چرایی و چگونگی بستر شکل‌گیری نمایشگاه زیستبوم برایمان توضیح دهید.

بالطبع در حال حاضر همه‌ی انسان‌ها درگیر مسائل محیط زیست هستند، هنرمندان این نمایشگاه هم در آثارشان سعی دارند به نحوی این تغییرات به شرایط کره زمین واکنش دهند. از آنجایی که زیستبوم به معنای بخش زنده‌ی کره زمین و جغرافیایی است که حیات در آن شکل می‌گیرد و هر لحظه تغییراتی می‌کند، هدف این بود که آثار هنرمندانی را نمایش دهیم که به این تغییرات حساس هستند. این هنرمندان تغییر منظره و عوض شدن جایگاه‌ها، جایگاه انسان و موجودات زنده دیگر را در کارهای خود دیده‌اند. مساله در ذهن من بر اساس مطالعه‌هایی شکل گرفت که از پیش روی بحث‌های برونو لاتور (نظریه پرداز فرانسوی) داشتم، در رابطه با پوسته بودن ناحیه زنده روی زمین بوده است. تصور ما این است که بر کره زندگی می‌کنیم و به همین علت بعد فاصله برایمان بیشتر از چیزی که واقعا هست می‌نماید. ما فکر می‌کنیم اگر اتفاقی برای کسی در قاره‌ای دیگر افتاده است او از ما فاصله‌ی زیادی دارد، این در حالی است که اگر بپذیریم همه ما بر روی پوسته‌ی نازک کره‌ی زمین زندگی می‌کنیم متوجه سطح بودن این فضا خواهیم شد. و در نتیجه ارتباط میان موجوداتی که روی این پوسته زیست می‌کنند بسیار بیشتر و عمیقتر از تصورات ما جلوه می‌کند. سطح کوچکی که همه با هم در آن حضور داریم. ما امروز در یک سیاره‌ی نو زندگی می‌کنیم که تغییرات در آن از حد و مرزهایی عبور کرده است، از آستانه‌هایی که تصور می‌کردیم با عبور از آنها دیگر هرگز به شرایط قبل باز نخواهیم گشت گذشته‌ایم. من همین ایده‌ی پا گذاشتن به سیاره تازه را در کار هنرمندان جست‌وجو کرده‌ام.

- شیوه‌ی انتخاب آثار به چه صورت بود؟ بر اساس همان موضوع تعریف شده از قبل می‌دانستی کدام هنرمندان را باید انتخاب کنی؟ آیا در انتخاب هنرمندان و سیاست کلی با گالری مشورت کردی؟

در مورد انتخاب هنرمندان وقتی به زیستبوم فکر کردیم چند حوزه مد نظرمان بود. یکی خود مواد و متریالی که در کره زمین برای زندگی مهم هستند و تغییراتی که این مواد کرده‌اند؛ دیگری موجودات زنده غیر انسانی مثل گیاهان و حشرات و ... ؛ در آخر به خود انسان در این زمین جدید پرداخته‌ایم. در این سه بخش عناصری که تاثیرات شگرفی بر زندگی می‌گذارند و پایه‌های زیستبوم را شکل می‌بخشند و موجوداتی که در آن فضا زندگی می‌کنند همگی مورد توجه قرار گرفته‌اند. من با همراهی گالری این نمایشگاه را ترتیب دادم. ما به سراغ هنرمندانی رفتیم که به نوعی می‌شد این دغدغه‌ها را در آثارشان مشاهده کرد. در مواردی ممکن بود خود هنرمند در زمان

خلق اثر دیدگاهش کاملا متفاوت بوده باشد اما قرارگیری اثر در نمایشگاهی با این موضوع می تواند معنای تازه‌ای به آن بی‌افزاید. آثار این نمایشگاه سفارشی نبوده‌اند و هنرمندان یا از مجموعه‌های پیشین خود اثری در اختیار ما قرار داده‌اند و یا کاری جدید در رابطه با مجموعه حاضر یا پیشین خود خلق کرده‌اند.

- در واقع سعی کردی برخی آثار را با نمایش دادن در این نمایشگاه زمینه‌مند کنی. می‌توانی برایمان مثال بزنی؟
بله دقیقا. وقتی اثری در مکالمه با آثار دیگر و یک موضوع تازه قرار می‌گیرد می‌تواند معنای جدیدی به آن الصاق شود. برای مثال نقاشی‌های شیده تامی در مقابل اثر هدی زرباف و هر دوی این آثار در کنار طراحی‌هایی از گیاهانی که تحت تاثیر بمب‌های اتمی جهش ژنتیکی پیدا کرده‌اند، همه‌ی این‌ها در کنار هم می‌توانند معنای جدیدی تولید کنند.

- فرایند تولید و اتمام آثار چگونه بود؟ آیا چیدمان یا دیزاین آثار در فضای گالری کانسپت خاصی را دنبال می‌کرد؟
در مورد دیزاین نمایشگاه، به این فکر کردیم که گالری باوان چه فضایی در اختیارمان قرار داده است. سه طبقه و مسیرهایی که این طبقات را به هم متصل می‌کنند. اثری که عادل فرزین در و من انجام دادیم به خاطر اینکه وابسته به سقف بود و وزن زیادی داشت برای قرارگیری در گالری ما را محدود کرد و باید در فضای مرکزی قرار می‌گرفت. به همین ترتیب ما بر مبنای آن کار مرکزی چیدمان بقیه‌ی آثار را انجام دادیم. آثاری که با المان‌های سازنده زیستبوم شکل گرفته بودند و موجوداتی غیر از انسان را مد نظر داشتند در طبقه اول قرار دادیم و سعی کردیم که این آثار در کنار هم گفت‌وگویی شکل دهند. در مقابل کار فرزین در و من اثر آقای افسری قرار گرفته است، این آثار که از مجموعه‌ی پولارایدهای ایشان است به نوعی با اثر ما در گفت‌وگوست. افسری با قرار دادن دستش بر روی لنز دوربین عکاسی کرده و به این صورت به تاثیر مستقیمی که دستکاری‌های انسان در منظره ایجاد می‌کند به شکلی استعاری و شاعرانه پرداخته است. در ادامه سالن طبقه اول، کار علی هنرور که یادمان و یادگاری از درخت در آینده‌ی خیلی دور است آینده‌ای که از نظر هنرمند ممکن است درخت تبدیل به پدیده‌ای باستان‌شناختی شده باشد. این درخت‌ها در مقابل اثر سمانه مطلبی هستند، مطلبی نیز به محو شدن منظره و باقی ماندن موجوداتی اشاره می‌کند که از سخت‌جان‌ترین موجودات هستند و می‌توانند چهل سال بدون مواد غذایی، نور و ... زنده بمانند. این دو اثر در رویارویی با هم در رابطه با آینده‌ای سخن می‌گویند که چیزها تبدیل به یادگاری و خاطره گشته‌اند و تنها بخشی از آنها که هنوز در دسترس ماست فقط خاطراتی گنگ و مبهم است. در همین طبقه دو نقاشی از ایمان ابراهیم‌پور وجود دارد که آن‌ها هم به آینده اشاره می‌کند. این دو نقاشی از حفره‌ای معدنی در شمال کانادا است. تغییر منظره‌ای که حتی میلیون‌ها سال بعد از انسان بر کره‌ی زمین باقی خواهد ماند، در این اثر هم صحبت از تغییر شکل ظاهری و ماهیت وجودی زیستبوم است.

- به نظر می‌رسد آثار هدی زرباف و شیده تامی هم این گفت‌وگو را با هم دارند.

بله، در ادامه‌ی نمایشگاه، وقتی می‌خواهیم وارد طبقه دوم شویم در مسیر راه پله با طراحی‌هایی روبرویم که دستکاری‌های غیرمستقیم و مستقیم انسان را روی ژنتیک گیاهان نمایش می‌دهند و از این طریق خط و ربطی دارند به انسان و مسئله انسان، که در طبقه‌ی دوم اثر هدی زرباف در رابطه با تغییر شکل و فروپاشی بدن انسان بر اثر بیماری را نمایش می‌دهد. درست روبروی آن دو نقاشی از شیده تامی قرار گرفته است، که مخاطب را با پوسته‌ای از انسان در حال فروپاشی مواجهه می‌کند. این طور به نظر می‌رسد که این انسان از هم پاشیده به بدن خودش خیره مانده است. در حیات اثر پونه اوشیدری مشخصاً در رابطه با از بین رفتن زیستگاه‌های ایران و تالاب انزلی است. او این پروژه را قبلاً در قالب دیگری اجرا کرده بود، در نمایشگاه زیستبوم در استخر گالری باوان به نمایش گذاشت. اوشیدری روی پرتوی خودش گیاهانی کاشت که قرار است در طی چند ماه کل استخر و پرتره را پوشش دهند، این اثر اشاره به موجوداتی دارد که قبل از حضور انسان و بعد از خواهند بود، آنها به حضورشان در طبیعت ادامه می‌دهند چه انسان باشد و چه نباشد. اما ممکن است تاثیراتی که ما بر طبیعت می‌گذاریم به محو شدن و از بین رفتن خودمان ختم شود. در زیرزمین گالری مخاطبان با ویدیوی از علی فی روبرو میشوند. این ویدیو آرت به ماهیت زیستبوم پرداخته است و وجوه فیزیکی و ماورایی آن را مد نظر دارد، اینطور به نظر می‌رسد که شما از کره‌ای دیگر به این جهان می‌نگرید.

- در این نمایشگاه هم مانند «حادث» نمایشگاه قبلی که کیوریت کرده بودی با ترکیبی از چند مدیوم متفاوت روبرو بودیم. حتی اثر خودت و فرزین در در این نمایشگاه هم سعی در پیوند دادن مجسمه و نقاشی داشته است. دوست دارم نظرات را در رابطه با این تفاوت مدیوم‌ها بپرسم.

من در انتخاب کارها و یا حتی وقتی به ایده‌ای فکر می‌کنم به مدیا فکر نمی‌کنم. تاثیرات مدیوم و نزدیکی آن با مفهوم برایم مهمتر است. در انتخاب خیلی از آثار حس می‌کنم به جز کار دو هنرمند، شخصیت و دیدگاه‌شان کنار یکدیگر می‌نشیند. فکر می‌کنم دنیاهاشان با هم نزدیک است، نمی‌توانم بگویم دقیقاً چه چیزی است اما وقتی کنار هم قرار می‌گیرند جواب می‌دهد. البته اینکه نمایشگاه صرفاً از یک مدیا باشد یا نه هم بسته به سلیقه‌ی کیوریتور است و هم به دیدگاه‌های او. در عین حال من معتقدم برای برخی از ایده‌ها نقاشی واقعا دست هنرمند را می‌بندد. علت کیوریت کردن در آغاز از همین مسئله برایم شکل گرفت، ایده‌هایی را که نمی‌توانستم در فضای نقاشی بیان کنم با جمع آوری نمایشگاه و استفاده کردن از اثر هنرمندان دیگر به عنوان یک قطعه از پازلی بزرگتر به نمایش در می‌آوردم. در این نمایشگاه من و دوستم خانم فرزین در که مجسمه‌ساز است هم کار کرده‌ایم. من می‌خواهم با دنیای بیرونی ارتباط برقرار کنم که با مدیای خودم به تنهایی امکان پذیر نیست.

- آیا هدف خاصی از نمایش آثاری با موضوع محیط زیستی داشتی؟

ممکن است که برخی هنرمندان و افراد درگیر مسائل محیط زیستی باشند و این به نظرم بسیار با ارزش است اما هدف نمایشگاه حاضر این نبوده که صرفاً بگوید بیا باید از محیط زیست حمایت کنیم. سال‌ها پیش کتابی ترجمه کردم در مورد زیبایی شناسی طبیعت، در این کتاب به اینکه هنر باعث شده انسان‌ها نسبت به محیط زیست آگاه شوند پرداخته شده است و هنرمندان می‌توانند با فعالیت‌های هنری جلوی تخریب طبیعت را بگیرند. اما دغدغه‌ی من در نمایشگاه زیستبوم این نبود. همانطور که در استیتمنت نیز قید شده است هدف دقیقاً کشف سیاره‌ی جدیدی است که زیر پاهایمان حس می‌کنیم.

۱۴ اسفند، ۱۳۹۸

Habitat
Presented by Zahra Ghyasi
February 21 - March 13, 2020
Bavan Gallery
No.7 , Abdeh St. , Larestan St. , Motahari St. , Tehran
Tel : +982188803356
Website: <https://bavangallery.com>
E-mail: info@bavangallery.com

Life on a thin shell

A conversation between Mahsa Parvizi and Zahra Ghyasi on “Habitat” Exhibition

- First of all, please explain to us the why and the how of the Habitat exhibition's formation.

Naturally, nowadays most of the people are involved in matters concerning the environment. The artists in this exhibition are also trying to interpret these changes in the earth's condition in their art. Because habitat refers to the living part of the earth and regions in which life is formed and keeps changing, the goal was to display the works of artists who were concerned about these changes. These artists have depicted the change in scenery and the shifting of positions, the human and other living beings' positions in their work. The idea was formed on my mind based on the studies I had on Bruno Latour (the French philosopher) before, about the living part of the earth being a shell. We think that we live on a globe and because of that, the matter of distance appears more important to us than it actually is. We think that if something happened to someone on another continent, he is very far away from us; all while if we accept that we all live on earth's thin crust, we understand the levelness of this place. Therefore, the connection between the creatures that live on this shell is much deeper than what we think it is. A small place that we all live on it together. Today, we live on a new planet, which has changed beyond some boundaries, some thresholds that we thought impossible to revert after passing. I searched for this idea of setting foot on a new planet in the artists' work.

- How did you select the works? Did you know which artists to select based on the predefined topic? Did you consult the gallery for the selection process and the general procedure?

Thinking about habitat, we had certain areas in mind when it came to the selection of artists. One was the substances and materials that are crucial to living on earth and the changes these substances have seen to themselves; the second was non-human living beings like plants, insects, etc.; and last was the humans on this new earth. In these three parts the elements that have a considerable effect on life and shape the foundations of habitat, and also the creatures that live in this place were all taken into consideration. I have arranged this exhibition with the help of the gallery. We sought artists whose art depicted such concerns. In some cases, the artist might have had wholly different intentions while making the art but the

Habitat
Presented by Zahra Ghyasi
February 21 - March 13, 2020
Bavan Gallery
No.7, Abdeh St., Larestan St., Motahari St., Tehran
Tel : +982188803356
Website: <https://bavangallery.com>
E-mail: info@bavangallery.com

placement of the piece in an exhibition with such topic had given new meaning to the said piece. The works of this exhibition were not commissioned and the artists have either given us works from their previous collections or made a new piece concerning this new or one of their old collections.

- In other words, you tried to contextualize some of the works by displaying them in this exhibition. Can you give us some examples?

Yes, exactly. When an artwork is associated with other artworks and a new topic, it can obtain new meanings. For example, Shideh Tami's paintings against the works of Hoda Zarbaf and both of them alongside the drawings of plants genetically mutated by atomic bombs, all of these together can give birth to new meanings.

- What was the process of producing and finishing these works? Did the layout or the design of the exhibition in the gallery follow any particular concept?

As for the exhibition's design, we thought about the kind of space Bavan Gallery granted us. Three floors and pathways that connect these floors. The work that Adele Farzindar and I made was not easy to be placed in the gallery, because of its weight and also its need for a ceiling and therefore, it had to be placed in the center. And so, we did the placement of the rest of the works based on that central piece. Works that were made in accordance with the fundamental elements of habitat and considered non-human creatures were placed on the first floor and we aimed for these works to form a conversation with each other. In front of me and Farzindar's work is a piece by Mr. Afsari. His work which is from his polaroid collection is in a way in conversation with ours. Afsari photographs while putting his hand on the lens and in this way, he addressed the influence of humans on their surroundings in a metaphorical and poetic way. Continuing to the first floor's lounge, the work of Ali Honarvar which is a memorial of the trees in a distant future depicts a future in which, in the artist's view, trees have become an archeological phenomenon. These trees, on the other hand, are the work of Samaneh Motallebi. Motallebi also addresses the fading of scenery and survival of creatures that are extremely tough and can survive without food, light, etc. for forty years. Together, these two pieces speak of a future where such things have become memories and the only parts of it accessible to us are distant and vague echoes. On the same floor, there are two paintings by Iman Ebrahimpour, which also point to the future. These two paintings are of mines in northern Canada. A change in the

Habitat
Presented by Zahra Ghyasi
February 21 - March 13, 2020
Bavan Gallery
No.7, Abdeh St., Larestan St., Motahari St., Tehran
Tel : +982188803356
Website: <https://bavangallery.com>
E-mail: info@bavangallery.com

scenery that will persist on earth even millions of years after humans. This piece also talks about the change in the appearance and the essence of habitat.

- It appears that the works of Hoda Zarbaf and Shideh Tami also have a conversation with each other.

Yes. Now, when we want to enter the second floor from on the staircase we see designs that depict the humans' intentional or unintentional influence on the genetics of the plants and in this way they find a connection to the question of human and humanity, and on the second floor, Hoda Zarbaf's work shows this connection by the deformation and decay of the human body by disease. Right in front of it are two paintings by Shideh Tami, which confront the viewer with a decaying human shell. It appears that this man is staring at its own disintegrating body. In the courtyard, we have Pooneh Oshidari's work, which is about the destruction of Iran and Anzali Lagoon's habitats. She had previously performed this project in another format, and now she exhibited it in the Bavan Gallery's pool. Oshidari planted plants on her portrait and these plants are supposed to cover the pool and the portrait in a couple of months. This piece addressed the creatures that will be present before and after humans' presence, and they will continue to exist whether or not humans do. However, the effects we have on nature may end up to our own demise. In the basement, the audience faces a video by Ali Phi. This video is about the nature of the habitat and is concerned with its physical and transcendental aspects, and it looks as if you are looking into this world from another planet.

- Like "Occurrent," the last exhibition you have curated, we see a combination of different mediums on this exhibition. Even you and Farzindar's piece in the exhibition makes an attempt to link sculpture and painting. I'd like to ask for your opinion regarding the different mediums.

While selecting the works or even thinking about an idea, I do not think about media. The effects of the medium and its closeness to the concept are more important to me. While choosing the artworks, aside from the works of two artists, I was thinking about how their personalities and viewpoints complement each other. I feel their worlds are close to each other, I cannot quite put my finger on the reason for it but when they are together it works. Of course, whether or not the

Habitat
Presented by Zahra Ghyasi
February 21 - March 13, 2020
Bavan Gallery
No.7 , Abdeh St. , Larestan St. , Motahari St. , Tehran
Tel : +982188803356
Website: <https://bavangallery.com>
E-mail: info@bavangallery.com

exhibition is limited to one form of media or not also depends on the curator's taste and their point of view. However, I believe in the face of some ideas, the painting as a medium really limits the artist. This is the reason I started curating. Ideas that I could not express in painting, I displayed by forming an exhibition and using other artists' works as pieces in a bigger puzzle. In this exhibition, my friend and I, Ms. Farzindar, who is a sculptor, also participated. I want to connect to the outside world, which is not possible solely by my own media.

- Did you have a special goal by exhibiting works with environmental concerns? Some of the artists and other people are engaged in environmental activities and I think this is very valuable but the goal of the exhibition was not just to say let us protect the environment. Years ago, I translated a book about the aesthetics of nature, in which the fact that art had made humans aware of the environment and how artists can prevent the destruction of nature through their art was discussed. However, this was not my concern in the Habitat exhibition. As is specified in the statement, the goal is exactly to discover this new planet that we are feeling under our feet.

March 4, 2020